

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 76/13
V Lucemburku dne 25. června 2013

Rozsudek ve věci C-241/11
Komise v. Česká republika

České republice se ukládá povinnost zaplatit paušální částku 250 000 eur z důvodu nesplnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora týkajícího se zaměstnaneckého penzijního pojištění

Vzhledem k neexistenci druhého pilíře (doplňkový důchod sjednaný některými zaměstnavateli pro své zaměstnance) v českém důchodovém systému má Soudní dvůr za to, že toto porušení mělo na vnitřní trh omezený dopad.

Členské státy mají volnost co do organizace svých důchodových systémů a rozhodnutí o úloze každého ze tří „klasických pilířů“ důchodového systému na svém území. První pilíř zahrnuje zákonné důchody vyplácené státem a financované z příspěvků odváděných zaměstnavateli a pracovníky, druhý dávky zaměstnaneckého penzijního pojištění financované ze zaměstnavatelských příspěvků a třetí představuje individuální doplňkové důchody.

Ačkoliv členské státy mají při úpravě této oblasti volnost, přijala Unie směrnici¹ o institucích zaměstnaneckého penzijního pojištění, zejména s cílem umožnit jim působit přeshraničně.

Česká republika – jejíž důchodový systém nezahrnuje druhý pilíř a která nedovoluje usazení institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění na svém území – původně neprovedla některá ustanovení směrnice v rozsahu, v němž tato ustanovení ukládala povinnosti členským státům, na jejichž území jsou takové instituce usazeny. Soudní dvůr, k němuž Komise podala proti tomuto členskému státu žalobu pro nesplnění povinnosti, v rozsudku vydaném dne 14. ledna 2010² rozhodl, že Česká republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice. I když český důchodový systém nezahrnuje druhý pilíř, byl podle Soudního dvora tento členský stát povinen převzít všechny požadavky stanovené touto směrnicí vytvořením přesného a transparentního právního rámce, zejména za účelem toho, aby všechny subjekty v tomto členském státě a v Evropské unii věděly, jaká jsou jejich práva a povinnosti pro případ, že by se Česká republika rozhodla doplnit svůj důchodový systém druhým pilířem.

Komise následně konstatovala, že Česká republika nesplnila povinnosti vyplývající z tohoto rozsudku, a vyzvala ji, aby nejpozději do 28. ledna 2011 tomuto rozsudku vyhověla. Vzhledem k tomu, že Česká republika k tomuto dni nepřijala nezbytné předpisy, obrátila se Komise znovu na Soudní dvůr. V průběhu řízení před Soudním dvorem Česká republika konečně splnila povinnosti vyplývající z předmětného rozsudku, a to dne 31. srpna 2011, kdy byl vyhlášen a nabyl účinnosti zákon, který plně provádí směrnici do vnitrostátního práva. Komise nicméně i nadále trvala na tom, aby tomuto členskému státu byla uložena paušální částka ve výši mírně přesahující 3,3 milionů eur za dobu neplnění povinností vyplývajících z rozsudku od vyhlášení rozsudku v roce 2010 do nabytí účinnosti tohoto zákona.

Soudní dvůr připomněl, že členské státy jsou povinny započít s plněním povinností vyplývajících z rozsudku okamžitě a toto plnění musí být završeno v co nejkratší možné lhůtě. Podle Soudního dvora to platí tím spíše od vstupu v platnost Lisabonské smlouvy, která zrušila jednu z částí řízení, které může Komise zahájit v případě nesplnění povinností vyplývajících z takového rozsudku.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ze dne 3. června 2003 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi (Úř. věst. L 235, s. 10; Zvl. vyd. 05/04, s. 350).

² Rozsudek Soudního dvora ze dne 14. ledna 2010, Komise v. Česká republika ([C-343/08](#)).

V daném případě uplynulo mezi dnem vyhlášení prvního rozsudku (14. ledna 2010) a dnem vyhlášení a nabytí účinnosti českého zákona (31. srpna 2011), kterým byly vnitrostátní právní předpisy uvedeny do souladu s unijním právem, 19 měsíců.

Soudní dvůr měl tedy za to, že je důvodné uložit České republice zaplacení paušální částky. Pokud jde o výši této částky, Soudní dvůr poukázal na to, že vzhledem k neexistenci druhého pilíře v rámci českého důchodového systému mělo porušení na vnitřní trh s poskytováním zaměstnaneckého penzijního pojištění omezený dopad. Za těchto podmínek a vzhledem k tomu, že Česká republika prokázala loajální spolupráci s Komisí a směrnicí provedla, stanovil Soudní dvůr částku, kterou tento členský stát musí zaplatit, na 250 000 eur.

UPOZORNĚNÍ: Žaloba pro nesplnění povinnosti, směřující proti členskému státu, který nesplnil své povinnosti vyplývající z práva Unie, může být podána Komisí nebo jiným členským státem. Jestliže Soudní dvůr rozhodne, že došlo k nesplnění povinnosti, dotýčný členský stát je povinen vyhovět rozsudku v co nejkratší lhůtě.

Dojde-li Komise k názoru, že členský stát rozsudku nevyhověl, může podat novou žalobu s návrhem na uložení peněžitých sankcí. V případě, že Komisi nebyla sdělena opatření k provedení směrnice, však Soudní dvůr může na návrh Komise uložit sankce již ve stadiu prvního rozsudku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499